

РЕШЕНИЕ

№ 19305

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20231110113793 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК.

Ищцата твърди, че ответникът претендира спрямо нея, че е титуляр на партида с кл. №.., открита за имот, находящ се в гр. София, .., в който се доставят ВиК услуги, и за който установила, че ответникът за периода от април 2018 г. до декември 2019 г. е начислил сумата 842.37 лв., представляваща дължима сума за предоставени ВиК услуги. Твърди, че не дължи сумата, от една страна поради липса на облигационна връзка, от друга страна защото принудителното ѝ събиране е погасено по давност.

Ответникът признава иска в депозирания отговор на исковата молба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съобразно общоприетото становище в правната теория и съдебна практика погасителната давност не води до погасяване на самото вземане, а на възможността да бъде принудително изпълнено. Вземането продължава да съществува като естествено и длъжникът продължава да дължи, но възможността да бъде изпълнено е ограничена само до доброволното му изпълнение – чл. 118 ЗЗД. В този смисъл следва да се разбира и търсената с процесните отрицателни установителни искове съдебна защита – установяване недължимост на вземане поради давност като правен резултат означава установяване, че същото е погасено по давност, т.е., че е погасена възможността за принудителното му изпълнение, а не че вземането не съществува.

Ответникът е признал, че е изтекла приложимата в случая погасителна давност.

При това положение следва единственият извод за основателност на исковата претенция и като такава същата следва да бъде уважена.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора на ищеца следва да се присъдят своевременно поисканите разноски за производството в размер на 50 лв., а в полза на процесуалния му представител – 400 лв. адвокатско възнаграждение.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявления от Р. Б. С., ЕГН ***** срещу .. АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, .., иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК, че Р. Б. С., ЕГН ***** не дължи на .. АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, .. сумата 842.37 лв., стойност на ВиК услуги за периода от април 2018 г. до декември 2019 г. за имот с адрес: гр. София, ...

ОСЪЖДА „Софийска вода” АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. Цар Борис III“ №159, ет. 2 и 3, да заплати на Р. Б. С., ЕГН ***** на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата **50** лв., разноски за производството, а на адв. К. Б. **400** лв. адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2 седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____